

Psychometric Properties of the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS)

Zahra Soghraei-Khadar	MSc. in General Psychology, Khayyam University, Mashhad, Iran.
Mahdieh Bakhtiari	MSc. in General Psychology, Khayyam University, Mashhad, Iran.
Mina Afkhami-Poostchi	MSc. in General Psychology, Khayyam University, Mashhad, Iran.
Fatemeh Alidoosti *	Assistant Professor, Department of Social Sciences, Psychology and Counseling, Khayyam University, Mashhad, Iran.

Extended Abstract

Introduction

Perfectionism is a personality trait characterized by striving for perfection, setting unreasonable goals and having very high performance expectations, along with highly critical self-evaluation and fear of failure (Gaudreau, 2019). Perfectionism is a multidimensional construct that is positively associated with positive affect, high self-esteem, self-efficacy, self-actualization and life satisfaction, and negatively associated with low self-esteem, self-criticism, guilt, anxiety and depression (Stoeber & Corr, 2017). Perfectionism can also manifest itself in various external features. Physical appearance perfectionism (PAP) is the desire to have a flawless physical appearance. The Physical Appearance Perfectionism Scale has been presented by Yang and Stoeber (2012). This scale is a multidimensional assessment of physical appearance perfectionism and measures two subscales: Worry about Imperfection (WAI) and Hope for Perfection (HFP). People with high levels of WAI tend to be strongly influenced by maladaptive aspects of perfectionism, physical appearance and body control behaviours. They also show low levels of positive self-concept about their appearance. On the other hand, those who score high on the HFP show high levels of positive self-concept. Hope for perfection is also associated with perception management behaviours and the pursuit of ambitious goals. However, there are not enough articles on the validation of this scale. Therefore, the aim of this study was to investigate the psychometric properties of the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS).

Method

The research methodology was descriptive and correlational. The statistical population consisted of women aged 18 years and older living in Mashhad. A convenience sample of

*Corresponding Author: f.alidoosti@khayyam.ac.ir

DOI: <https://doi.org/10.22034/rip.2024.190381>

300 women was selected. Questionnaires were administered online. The scale was translated into Persian. Then the back translation was done and the two forms were compared. Subsequently, 10 adult volunteers were asked to specify the unintelligible items while answering the questions. Once the minor ambiguities were resolved, the scale was prepared for administration to the original sample. Data were collected using the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS), Tehran's Multidimensional Perfectionism Scale (TMPS), and Social Appearance Anxiety Scale (SAAS). Analyses were performed using SPSS version 22 and AMOS version 24 software.

Results

Exploratory factor analysis using principal component analysis with varimax rotation revealed two factors explaining 66.83% of the variance. Confirmatory factor analysis also showed a good fit of the two-factor structure ($\chi^2/df=2.74$, GFI=0.95, CFI=0.98, NFI=0.97, RMSEA=0.07, AIC=188.63). In the convergent validity analysis, both the worry about imperfection and hope for perfection subscales had a positive and significant correlation with Tehran's multidimensional perfectionism and social appearance anxiety. The correlation coefficients between the subscales and the total score of appearance perfectionism were also positive and significant. In examining the reliability of the Appearance Perfectionism Scale, Cronbach's alpha was 0.90 for worry about imperfection, 0.89 for hope for perfection, and 0.90 for the total score of the scale.

Discussion

The present study was conducted to examine the psychometric properties of the Persian version of the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS) in adult Iranian women. Results confirmed the two-factor structure of the PAPS. Worry about imperfection and hope for perfection as components, as well as the total score of the PAPS, had a positive and significant relationship with self-oriented perfectionism, other-oriented perfectionism, social-oriented perfectionism, the total score of multidimensional perfectionism, and the total score of social appearance anxiety. The reliability of the scale was also good. Overall, the results suggest that the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS) is a valid measure in terms of its psychometric properties.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This study obtained ethical approval from the committee with code number IR.KHAYYAM.REC.1402.011.

Funding: This research is a personal study without financial support.

Authors' contribution: The first, second and third authors were the senior authors and the fourth was the supervisor.

Conflict of interest: The authors declare no conflicts of interests.

Acknowledgements: Authors would like to acknowledge the participants in the study.

Keywords: perfectionism, physical appearance perfectionism scale, validity, reliability

Citation: Soghraei-Khadar, Z., Bakhtiari, M., Afkhami-Poostchi, M., & Alidoosti, F. (2024). Psychometric Properties of the Physical Appearance Perfectionism Scale (PAPS). *Recent Innovations in Psychology*, 1(1), 29-39. <https://doi.org/10.22034/rip.2024.190381>

ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی

- کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه خيام، مشهد، ایران. زهرا صغرائی خادر
- کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه خيام، مشهد، ایران. مهدیه بختیاری
- کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه خيام، مشهد، ایران. مینا افخمی پوستچی
- استادیار گروه علوم اجتماعی، روان‌شناسی و مشاوره، دانشگاه خيام، مشهد، ایران. فاطمه علی دوستی*

چکیده

کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی به معنای میل به داشتن ظاهر فیزیکی کامل و بی‌عیب و نقص است. هدف مطالعه‌ی حاضر بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه‌ی فارسی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) در نمونه‌ای از زنان بزرگسال ایرانی بود. نمونه‌ای شامل ۳۲۴ نفر از زنان بزرگسال با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و مقیاس‌های کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS)، کمال‌گرایی چندبعدی تهران (TMPS) و اضطراب ظاهر اجتماعی (SAAS) را تکمیل کردند. از تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی، همبستگی پیرسون و همسانی درونی برای بررسی روایی و پایایی استفاده شد. نتایج هر دو تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی مؤید ساختار دو عاملی مقیاس بودند. هر دو خرده‌مقیاس نگرانی درباره‌ی نقص و امید برای کمال، همبستگی مثبت و معناداری با کمال‌گرایی چندبعدی تهران و اضطراب ظاهر اجتماعی داشتند. ضرایب آلفای کرونباخ نیز برای خرده‌مقیاس‌ها ۰/۸۹ و ۰/۹۰ و برای نمره کل ۰/۹۰ بود. یافته‌های حاصل نشان داد که مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی از روایی و اعتبار مطلوبی در جامعه زنان بزرگسال ایرانی برخوردار است.

کلیدواژه‌ها: کمال‌گرایی، مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی، روایی، پایایی.

استناد: صغرائی خادر، زهرا، بختیاری، مهدیه، افخمی پوستچی، مینا، و علی دوستی، فاطمه. (۱۴۰۲). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی. نوآوری‌های اخیر در روان‌شناسی، ۱(۱)، ۳۹-۲۹.

<https://doi.org/10.22034/rip.2024.190381>

مقدمه

کمال‌گرایی^۱ یکی از پرکاربردترین سازه‌های روان‌شناختی در پژوهش‌های اخیر است. اما در میان دانشمندان در رابطه با تعریف این پدیده توافق وجود ندارد (ایگان و همکاران، ۲۰۱۲). کمال‌گرایی یک ویژگی شخصیتی است که با تلاش برای بی‌عیب و نقص بودن، تعیین اهداف غیرمنطقی و انتظارات عملکردی بسیار بالا همراه با ارزیابی بسیار انتقادی از خود و ترس از اشتباهات مشخص می‌شود (گادرو، ۲۰۱۹). برخی آن را «استبداد بایدها» نامیده‌اند که در اعتماد به نفس کاذب، امتناع از پذیرش اشتباهات و حساسیت بیش از حد نسبت به انتقادات تجلی می‌یابد (او کامپو و همکاران، ۲۰۲۰). کمال‌گرایی به منزله تعیین معیارهای عملکردی بسیار بالا و تلاش زیاد برای رسیدن به آن‌هاست که با ارزشیابی انتقادی همراه است (هیل و کوران، ۲۰۱۶).

کمال‌گرایی سازه‌ای چندبُعدی است (استور و همکاران، ۲۰۱۶) و می‌توان آن را سازگار^۲ یا ناسازگار^۳ دانست (کیم و همکاران، ۲۰۱۵). بُعد سازگارانه کمال‌گرایی، با معیارهای فردی و کارکرد سالم، کوشش برای پیشرفت، عاطفه مثبت، عزت نفس بالا، خودکارآمدی، خودشکوفایی و رضایت از زندگی و بُعد ناسازگارانه، با ارزیابی‌های کمال‌گرایانه و پیامدهای منفی مانند عزت نفس پایین، خودانتقادگری، احساس گناه، اضطراب و افسردگی مرتبط است (پارک و جونگ، ۲۰۱۵؛ استور و کور، ۲۰۱۷). کمال‌گرایی ناسازگارانه می‌تواند افراد را از طریق موقعیت‌های اجتماعی، شناخت‌های اجتماعی و شیوه‌های مقابله ناکارآمد آسیب‌پذیر کند (بیکس و همکاران، ۲۰۱۵). به عبارتی کمال‌گرایی ناسازگارانه، افراد را به تلاش برای رسیدن به یک ایده‌آل دست‌نیافتنی یا اهداف غیرواقع‌بینانه سوق می‌دهد؛ که اغلب منجر به افسردگی و عزت‌نفس پایین می‌شود. در مقابل، کمال‌گرایی سازگارانه می‌تواند به افراد برای رسیدن به اهداف خود انگیزه بدهد. معیار تمایز بین این دو بعد از کمال‌گرایی، داشتن تردید در اعمال و نگرانی بیش از حد در مورد اشتباه ناشی از اختلاف بین استاندارد و عملکرد است که در کمال‌گرایی ناسازگار دیده می‌شود (استور و گادرو، ۲۰۱۷). مطالعات نشان می‌دهد که گرایش‌های کمال‌گرایانه، در بین نسل‌های جوان رو به افزایش است (کوران و هیل، ۲۰۱۹). کمال‌گرایی در بسیاری از ویژگی‌های ظاهری نیز قابل مشاهده است. ظاهر فیزیکی در نحوه شکل‌گیری روابط اجتماعی نقش مهمی پیدا کرده است. افراد در تلاش هستند تا با تغییر در ظاهر فیزیکی‌شان، ظاهری متناسب با ارزش‌های جامعه داشته باشند (گیدنز، ۲۰۲۰). کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی^۴ میل به داشتن ظاهر فیزیکی بدون نقص است (یانگ و استور، ۲۰۱۲).

ابزارهایی برای سنجش کمال‌گرایی معرفی شده که پیشینه پژوهشی کامل و منسجمی در خصوص روایی و پایایی آن‌ها وجود ندارد. مقیاس کمال‌گرایی چندبُعدی فراست^۵ یکی از این ابزارهاست که در پژوهش‌های مرتبط با بررسی ساختار عاملی آن، اختلاف نظر مشاهده می‌شود. برخی مطالعات، شواهدی مبتنی بر ساختار شش عاملی برای مقیاس کمال‌گرایی چندبُعدی فراست فراهم آورده‌اند (پارکر و ادکینز، ۱۹۹۵؛ کوریا و همکاران، ۲۰۱۷)، اما در سایر مطالعات نتایج متفاوتی به دست آمده است. به‌عنوان مثال، چنگ و همکاران (۱۹۹۹) و گاوینو و همکاران (۲۰۱۹) ساختار چهار عاملی را گزارش کردند. سیاهه کمال‌گرایی هیل^۶ (هیل و همکاران،

1. perfectionism
2. adaptive perfectionism
3. maladaptive perfectionism
4. physical appearance perfectionism
5. Frost Multidimensional Perfectionism Scale (FMPS)
6. Hill's Perfectionism Inventory

۲۰۰۴) و مقیاس کمال‌گرایی تری شورت^۱ (تری شورت و همکاران، ۱۹۹۵) از دیگر مقیاس‌های مطرح‌شده در زمینه کمال‌گرایی هستند که به واسطه تعداد سؤالات بالا، با مشکلاتی در زمینه روایی و پایایی مواجه هستند. یانگ و استور (۲۰۱۲) مقیاسی را جهت سنجش کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی^۲ ارائه دادند. این مقیاس یک ارزیابی چندبعدی از کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی است. بر اساس مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی تصویر بدن و تصور شخصی فرد از ظاهرش ارزیابی می‌شود. این مقیاس دو بعد نگرانی درباره نقص‌ها^۳ (WAI) و امید برای کمال^۴ (HFP) را می‌سنجد. کسانی که سطوح بالایی از نگرانی درباره‌ی نقص دارند، معمولاً تا حد زیادی تحت تأثیر جنبه‌های ناسازگارانه کمال‌گرایی، ظاهر فیزیکی و رفتار کنترل بدن قرار دارند. آن‌ها همچنین سطح پایینی از خودانگاری مثبت درباره ظاهر خودشان را نشان می‌دهند. در حالی که کسانی که از نظر امید به کمال امتیاز بالایی می‌گیرند، سطح بالایی از خودآگاهی مثبت را نشان می‌دهند. امید به کمال، با رفتارهای مدیریت‌تصورات و تلاش برای اهداف بلندپروازانه نیز ارتباط دارد. به‌طور خلاصه، نگرانی درباره‌ی بی‌نقص بودن، با جنبه‌های منفی کمال‌گرایی ظاهری مرتبط است، در حالی که امید به کمال، مربوط به جنبه‌های مثبت کمال‌گرایی ظاهری است (یانگ و استور، ۲۰۱۲).

روایی عاملی اکتشافی این مقیاس در مطالعه اصلی بررسی شده است و ساختار دو عاملی به تأیید رسیده است. در این مطالعه تفاوت جنسیتی معناداری به دست نیامده و بر این اساس مقیاس بر اساس جنسیت تغییرناپذیر است. در بررسی روایی همگرا نیز رابطه مثبت و معناداری میان این مقیاس و کمال‌گرایی عمومی به دست آمد. در این مطالعه روایی عاملی تأییدی نیز مورد بررسی قرار گرفته و در سطح مطلوبی گزارش شد (یانگ و استور، ۲۰۱۲). این مقیاس در مطالعات مختلفی مورد استفاده قرار گرفته است. به عنوان مثال اسپیکورت و همکاران (۲۰۲۰) این مقیاس را مورد استفاده قرار داده و میان ابعاد آن با اضطراب جسمانی اجتماعی رابطه معناداری به دست آوردند. در سایر مطالعات اما یافته‌هایی در خصوص روایی و پایایی این مقیاس به دست نیامد. مروری بر پیشینه پژوهشی داخلی نیز نشان داد که در برخی پژوهش‌ها از این مقیاس استفاده شده، اما اطلاعاتی در خصوص ویژگی‌های روان‌سنجی آن ارائه نشده است. به طور مثال حسنی و همکاران (۱۴۰۰) این مقیاس را استفاده کردند اما به بررسی روایی و پایایی آن پرداختند. در مطالعه دیگری نیز قنبری و همکاران (۱۴۰۱) از این مقیاس استفاده کردند و آلفای کرونباخ ۰/۹۳ را برای آن گزارش کردند. در مطالعه‌ی «مقدم‌انسانی و مطالعات فرهنگی» بر اساس آنچه مورد بررسی قرار گرفت، به نظر می‌رسد مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS)، به عنوان ابزاری کوتاه، قادر به ارزیابی و سنجش کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی باشد. در نتیجه بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی آن می‌تواند حائز اهمیت باشد. یافته‌های این پژوهش زمینه استفاده از مقیاس معتبر را برای پژوهشگران، مشاوران و درمانگرانی ایرانی فراهم خواهد کرد. بر این اساس هدف این پژوهش بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی بود.

روش

روش پژوهش حاضر، همبستگی و به طور دقیق‌تر اعتباریابی آزمون بود. جامعه آماری پژوهش را زنان بزرگسال ۱۸ سال به بالا شهر مشهد تشکیل می‌دادند. جهت تعیین حجم نمونه بنا به پیشنهاد تاباکنیک و فیدل (۲۰۱۳)، که

1. Terry Shorts Perfectionism Scale
2. The physical appearance perfectionism scale (PAPS)
3. worry about imperfection (WAI)
4. hope for perfection (HFP)

حجم نمونه ۳۰۰ را برای تحلیل عاملی خوب می‌دانند و نیز با در نظر گرفتن احتمال ریزش نفرات، حداقل حجم نمونه ۳۳۰ نفر در نظر گرفته شد. نمونه‌گیری به صورت در دسترس انجام شد و زنان بالای ۱۸ سال که تمایل به شرکت در پژوهش داشتند، به تکمیل پرسشنامه‌های الکترونیکی پرداختند. در ابتدای فرم الکترونیکی، اطلاعاتی در خصوص اهداف طرح ارائه شد. تمامی پرسشنامه‌ها بدون نام بودند و شرکت کنندگان در تکمیل یا عدم تکمیل آنها کاملاً آزاد بودند.

در ابتدا فرم اصلی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) توسط دو روان‌شناس و دو متخصص ادبیات زبان انگلیسی به فارسی ترجمه شد. سپس ترجمه‌ها مورد بررسی قرار گرفتند و پس از رفع اشکالات به یک فرم واحد تبدیل شدند. در مرحله بعد این فرم در اختیار یک متخصص روان‌شناسی و یک متخصص ادبیات انگلیسی قرار گرفت تا با نسخه اصلی تطبیق داده شود و ایرادهای احتمالی رفع گردد. پس از این مرحله و کسب اطمینان از معادل بودن محتوای ترجمه‌ی فارسی با محتوای نسخه اصلی، مقیاس برای اجرای مقدماتی تنظیم گردید. در این مرحله، از ده نفر بزرگسال داوطلب خواسته شد ضمن پاسخ به سؤالات، موارد نامفهوم را مشخص سازند. پس از رفع ابهامات جزئی، مقیاس برای اجرا روی نمونه اصلی آماده شد. گردآوری داده‌ها در این پژوهش با ابزارهای زیر صورت گرفت:

مقیاس کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی (PAPS): این مقیاس توسط یانگ و استوبر (۲۰۱۲) تدوین شده و دو زیرمقیاس نگرانی درباره‌ی نقص و امید برای کمال را می‌سنجد. این مقیاس دارای ۱۲ عبارت است که در طیف پنج‌درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) نمره‌گذاری می‌شوند. ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل مقیاس ۰/۸۳، نگرانی درباره‌ی نقص ۰/۸۵ و امید برای کمال ۰/۸۰ به دست آمده است.

مقیاس کمال‌گرایی چندبعدی تهران^۱ (TMPS): این مقیاس توسط بشارت (۱۳۸۶) ساخته شده و دارای ۳۰ سؤال است که سه بُعد کمال‌گرایی خودمدار^۲، کمال‌گرایی دیگرمدار^۳ و کمال‌گرایی جامعه‌مدار^۴ را در طیف پنج‌درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) می‌سنجد. بشارت (۱۳۸۶) روایی محتوایی این مقیاس را با استفاده از ضریب توافق کندال برای کمال‌گرایی خودمدار ۰/۸۰، کمال‌گرایی دیگرمدار ۰/۷۲ و کمال‌گرایی جامعه‌مدار ۰/۶۹ گزارش کرد. همسانی درونی نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کمال‌گرایی خودمدار ۰/۹۰، کمال‌گرایی دیگرمدار ۰/۹۱ و کمال‌گرایی جامعه‌مدار ۰/۸۱ به دست آمده است.

پرسشنامه اضطراب ظاهری اجتماعی^۵ (SAAS): این پرسشنامه توسط هارت و همکاران (۲۰۰۸) تدوین شده و دارای ۱۶ عبارت است که در طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای از اصلاً (۱) تا خیلی زیاد (۵) نمره‌گذاری می‌شوند. ضریب پایایی این مقیاس در سه گروه نمونه ۰/۹۵، ۰/۹۵ و ۰/۹۴ به دست آمده است. یوسفی مریدانی و همکاران (۱۳۹۹) نیز ضریب آلفای کرونباخ را برای این آزمون ۰/۹۰ گزارش نموده‌اند.

در تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی، ضریب همبستگی پیرسون و بررسی همسانی درونی با آلفای کرونباخ استفاده شد. تحلیل‌ها با نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ و AMOS نسخه ۲۴ انجام شد.

1. Tehran's multidimensional perfectionism (TMPS)

2. self-oriented perfectionism

3. other-oriented perfectionism

4. socially prescribed perfectionism

5. social appearance anxiety questionnaire

یافته‌ها

تحلیل جمعیت‌شناختی نمونه نشان داد که از مجموع ۳۲۴ نفر زنانی که پرسشنامه‌ها را تکمیل کرده بودند، ۵۹ درصد در بازه‌ی سنی ۱۸ تا ۲۸ سال، ۲۴/۱ درصد در سنین ۲۸ تا ۳۸ سال، ۱۲/۳ درصد در سنین ۳۸ تا ۴۸ سال و ۴/۶ درصد در سنین بالای ۴۸ سال قرار داشتند. از نظر وضعیت تأهل، ۶۳/۹ درصد مجرد و ۳۶/۱ درصد متأهل بودند. از نظر میزان تحصیلات، ۱۶/۰ درصد مدرک دیپلم و کمتر از آن، ۱۱/۴ درصد مدرک کاردانی، ۳۴/۹ درصد مدرک کارشناسی، ۳۳/۳ درصد مدرک کارشناسی ارشد و ۴/۳ درصد مدرک دکتری داشتند. از میان این شرکت‌کنندگان ۲۳/۸ درصد به فعالیت‌های ورزشی می‌پرداختند و ۷۶/۲ درصد ورزش نمی‌کردند. همچنین ۲۵/۳ درصد از رژیم غذایی استفاده می‌کردند و ۷۴/۷ درصد رژیم غذایی نداشتند. افزون بر آن، ۱۰/۵ درصد سابقه‌ی جراحی زیبایی داشتند و ۸۹/۵ درصد هم هیچ جراحی زیبایی‌ای انجام نداده بودند. سایر نتایج نشان داد که ۲۵/۶ درصد از شرکت‌کنندگان کمتر از ۱ ساعت، ۴۲/۹ درصد بین ۱ تا ۳ ساعت، ۲۲/۵ درصد بین ۳ تا ۵ ساعت و ۹/۰ درصد بیش از ۵ ساعت در روز از شبکه‌ی اجتماعی اینستاگرام استفاده می‌کردند.

تحلیل عاملی اکتشافی به روش تحلیل مؤلفه‌ی اصلی با چرخش واریماکس انجام شد. آزمون کفایت نمونه‌برداری (KMO) برابر با ۰/۸۹ بوده و آزمون کرویت بارتلت^۱ نیز معنادار بود ($P < ۰/۰۰۱$ ، $\chi^2 = ۲۴۳۴/۳۱$). نمودار سنگ‌ریزه و مقادیر ارزش‌های ویژه بالاتر از یک نشان داد که دو عامل قابل استخراج می‌باشند که در مجموع ۶۶/۸۳ درصد واریانس را تبیین می‌کردند. ماتریس بارهای عاملی و سؤالات مرتبط با هر یک از عامل‌ها در جدول ۱ ارائه شده است. نتایج نشان می‌دهد که تمامی بارهای عاملی بزرگتر از ۰/۶۰ هستند.

جدول ۱. نتایج بارهای عاملی تحلیل مؤلفه‌ی اصلی پس از چرخش واریماکس و تحلیل عاملی تأییدی

نوع تحلیل عاملی	سؤال	خرده مقیاس‌های PAPS
اکتشافی	۱. من از ظاهرم راضی نیستم.	نگرانی درباره‌ی نقص
تأییدی	۲. صرف نظر از اینکه چه لباسی بپوشم، هرگز از ظاهرم راضی نیستم.	
	۳. نگرانم که ظاهرم به اندازه کافی خوب نباشد.	
	۴. کاش می‌توانستم ظاهرم را به طور کامل تغییر دهم.	
	۵. ظاهر من بسیار دور از حد انتظارات من است.	
	۶. نگران انتقاد دیگران از ظاهرم هستم.	
	۷. من اغلب اوقات به نقص‌های ظاهری خود فکر می‌کنم.	
	۸. امیدوارم اندامم بی‌نقص باشد.	
	۹. امیدوارم از نظر ظاهری، جذاب به نظر برسم.	
	۱۰. امیدوارم ظاهرم مورد پسند دیگران قرار گیرد.	امید برای کمال
	۱۱. امیدوارم دیگران من را جذاب ارزیابی کنند.	
	۱۲. امیدوارم خوش اندام/ زیبا باشم.	

به منظور بررسی میزان برازش ساختار عاملی فرم فارسی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS)، از تحلیل عاملی تأییدی با روش بیشینه در ست‌نمایی استفاده شد. برازندگی الگو بر اساس شاخص مجذور خی، شاخص

برازندگی تطبیقی^۱ (CFI)، شاخص هنجار شده برازندگی^۲ (NFI)، شاخص برازندگی نسبی^۳ (RFI)، ریشه‌ی استاندارد باقی‌مانده مجذور میانگین^۴ (SRMR)، ریشه‌ی خطای میانگین مجذورات تقریب^۵ (RMSEA)، شاخص نیکویی برازش^۶ (GFI) و ملاک اطلاعات آکایکی^۷ (AIC) مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن‌ها در جدول ۲ ارائه شده و نشان می‌دهد که مدل از برازش مطلوبی برخوردار است. بارهای عاملی تأییدی در جدول ۱ نیز نشان دهنده آن هستند که تمامی عبارات بر روی سازه خود دارای بار عاملی بزرگتر از ۰/۶۰ هستند.

جدول ۲. شاخص‌های برازش تحلیل عاملی تأییدی مقیاس PAPS

شاخص	χ^2/df	CFI	NFI	RFI	GFI	SRMR	REMSEA	AIC
ضرایب	۲/۷۴	۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۶	۰/۹۴	۰/۰۶	۰/۰۷	۱۸۸/۶۳
ملاک	<۳	>۰/۹۵	>۰/۹۵	>۰/۹۵	>۰/۹۵	<۰/۰۵	<۰/۰۸	-

در بررسی روایی همگرا، ضرایب همبستگی ابعاد و نمره کل کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی (PAPS)، مقیاس کمال‌گرایی چندبعدی تهران و مقیاس اضطراب ظاهری اجتماعی در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳. ضرایب همبستگی جهت بررسی روایی همگرا

متغیرها	نگرانی درباره‌ی نقص	امید برای کمال	کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی
کمال‌گرایی خودمدار	۰/۲۷***	۰/۴۰***	۰/۳۸***
کمال‌گرایی دیگرمدار	۰/۲۴***	۰/۳۷***	۰/۳۵***
کمال‌گرایی جامعه‌مدار	۰/۳۱***	۰/۳۰***	۰/۳۵***
نمره کل کمال‌گرایی چندبعدی تهران	۰/۳۱***	۰/۴۳***	۰/۴۲***
نمره کل اضطراب ظاهر اجتماعی	۰/۷۷***	۰/۴۱***	۰/۷۱***

*** $P < 0.001$

ضرایب همبستگی در جدول ۳ نشان می‌دهند که بین ابعاد و نمره کل کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی (PAPS) با ابعاد و نمره کل کمال‌گرایی چندبعدی تهران و اضطراب ظاهر اجتماعی روابط مثبت و معناداری وجود دارد ($P < 0.001$). این نتایج نشان از روایی همگرای مطلوب مقیاس می‌باشد. همبستگی بین خرده‌مقیاس‌های کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی در جدول ۴ ارائه شده است. نتایج نشان می‌دهد همسانی درونی مطلوبی بین خرده‌مقیاس‌ها وجود دارد.

در بررسی پایایی مقیاس کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی (PAPS)، آلفای کرونباخ برای نگرانی درباره‌ی نقص برابر با ۰/۹۰، برای امید برای کمال برابر با ۰/۸۹ و برای نمره کل مقیاس برابر با ۰/۹۰ به دست آمد و چنین استنباط می‌شود که مقیاس کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی (PAPS) از همسانی درونی مطلوبی برخوردار است.

1. Comparative Fit Index (CFI)
2. Normed Fit Index (NFI)
3. Relative Fit Index (RFI)
4. Standardized Root Mean Square Residual
5. Root Mean Square Error of Approximation
6. Goodness of Fit Index (GFI)
7. Akaike Information Criterion (AIC)

جدول ۴. ماتریس ضرایب همبستگی بین خرده مقیاس‌های PAPS

متغیرها	۱	۲	۳
۱- نگرانی درباره‌ی نقص	۱		
۲- امید برای کمال	۰/۴۹**	۱	
۳- نمره کل کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی	۰/۸۹**	۰/۸۲**	۱

** $P < .001$

بحث و نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) در زنان بزرگسال ایرانی انجام شد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی، همسو با نسخه اصلی، حاکی از وجود دو عامل بود. کلیه گویه‌ها بار عاملی بالاتر از ۰/۶۰ داشتند و توزیع گویه‌ها در خرده مقیاس‌ها با نسخه اصلی مطابقت داشت که حاکی از برازش مطلوب داده‌ها می‌باشد. این یافته با پژوهش یانگ و استوبر (۲۰۱۲) همسویی دارد.

روایی همگرا مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) با محاسبه همبستگی بین خرده مقیاس‌ها و نمره کل آن با ابعاد و نمره کل کمال‌گرایی چندبعدی تهران و اضطراب ظاهر اجتماعی در سطح مطلوبی قرار داشت. بدین ترتیب که نمرات بالاتر در ابعاد مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) با نمرات بالاتر در آن متغیرها همراه بودند. این یافته‌ها نشان از روایی همگرای مقیاس داشت. نتایج همبستگی‌ها همسو با ادبیات پژوهشی در این حیطه (یانگ و استوبر، ۲۰۱۲؛ استوبر و یانگ، ۲۰۱۵؛ عبداللهی و همکاران، ۲۰۲۳) و در جهت مورد انتظار بود. نگرانی درباره‌ی نقص و امید برای کمال به‌عنوان مؤلفه‌ها و همچنین نمره کل مقیاس کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS)، رابطه‌ی مثبت و معناداری با کمال‌گرایی خود مدار، کمال‌گرایی دیگر مدار، کمال‌گرایی جامعه‌مدار، نمره کل کمال‌گرایی چندبعدی و نمره کل اضطراب ظاهر اجتماعی داشتند. همبستگی بین خرده مقیاس‌ها و نمره کل کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) نیز بررسی شد و تمامی روابط مثبت و معنادار بودند. این نتایج نیز همسو با ادبیات پژوهشی است. پایایی مقیاس نیز با روش همسانی درونی مورد بررسی قرار گرفت. ضرایب آلفای کرونباخ برای کلیه خرده مقیاس‌ها و نیز نمره کل این مقیاس در سطح مطلوبی قرار داشتند. این نتایج از پایایی مطلوب کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) حمایت می‌کنند و در راستای یافته‌های یانگ و استوبر (۲۰۱۲) می‌باشند.

در مجموع، یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌دهند که کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی (PAPS) یک ابزار اندازه‌گیری معتبر به لحاظ ویژگی‌های روان‌سنجی است. این ابزار کوتاه با شیوه‌ی اجرای راحت، امکان اندازه‌گیری دقیق کمال‌گرایی ظاهری فیزیکی را فراهم می‌کند. همچنین می‌تواند در کنار هر دو پرسشنامه‌ی کمال‌گرایی چندبعدی تهران و اضطراب ظاهر اجتماعی به‌منظور سنجش دغدغه‌ی افراد در پرداختن به ظاهر خود به کار برده شود و نیز با بررسی کمال‌گرایی به‌صورت تخصصی در حیطه‌ی ظاهر فیزیکی، تکمیل‌کننده‌ی مطلوبی برای پرسشنامه‌ی کمال‌گرایی چندبعدی تهران باشد و دید جامعی را در راستای کمال‌گرایی فراهم آورد.

مطالعه حاضر از این جهت که یافته‌ها از نمونه‌ای گسترده و متنوع به لحاظ ویژگی‌های جمعیت‌شناسی به دست آمد منحصر به فرد و توانمند محسوب می‌شود. جمعیت مورد مطالعه در طیف سنی ۱۸ تا بالاتر از ۴۸ سال و با سطح تحصیلات متفاوت بودند. با این حال، از آنجا که نمونه این پژوهش زنان بزرگسال جمعیت عمومی بودند، نیاز است در استفاده از این مقیاس برای گروه مردان، نوجوانان و گروه‌های بالینی احتیاط لازم به عمل آورده شود. در

این راستا همچنین پیشنهاد می‌شود خصوصیات روان‌سنجی این ابزار در گروه‌های مذکور، به‌طور جداگانه مورد بررسی قرار گیرد.

ملاحظات اخلاقی

شرکت‌کنندگان این پژوهش با رضایت خود به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند و به آن‌ها اطمینان خاطر داده شد که اطلاعات شخصی‌شان به‌صورت محرمانه نزد پژوهشگران باقی می‌ماند. این پژوهش دارای کد اخلاق از کمیته اخلاق زیست پزشکی با شماره IR.KHAYYAM.REC.1402.011 بود.

حمایت مالی و سپاسگزاری

این پژوهش از حمایت مالی برخوردار نبوده است. نویسندگان از تمامی افرادی که در انجام این پژوهش شرکت داشتند، تقدیر و تشکر می‌نمایند.

تعارض منافع

نویسندگان اظهار می‌دارند هیچ‌گونه تعارض منافی در مورد این مقاله وجود ندارد.

منابع

- حسینی، فریبا، فتح‌العلومی، علی، نجفی، الهه، و عسکری، زهرا. (۱۴۰۰). بررسی نقش کمال‌گرایی ظاهر فیزیکی، پذیرش بی‌قید و شرط خود و کیفیت زندگی در تقاضا برای جراحی زیبایی بینی. پژوهش در پزشکی، ۶۳(۱)، ۶۰-۶۰. URL: <http://pejouhesh.sbm.ac.ir/article-1-2129-fa.html>
- قنبری، معصومه، تیزدست، طاهره، خلعتبری، جواد، و رحمانی، محمدعلی. (۱۴۰۱). اثربخشی طرحواره‌درمانی بر انعطاف‌پذیری و کمال‌گرایی ظاهر جسمانی در اختلال بدشکلی بدنی: یک مطالعه راهنما. سلامت اجتماعی، ۹(۲)، ۴۸-۴۰. <https://doi.org/10.22037/ch.v9i2.31444>
- یوسفی‌میردانی، متین، فلاحیان، حسین، و میکائیلی، نیلوفر. (۱۳۹۹). نقش خودانتقادی و کمرویی در پیش‌بینی اضطراب ظاهر اجتماعی دانش‌آموزان دختر. مجله علمی پژوهان، ۱۸(۴)، ۵۴-۶۰. <http://dx.doi.org/10.52547/psj.18.4.54>

References

- Abdollahi, A., Prasad, K. D. V., Abdelrasheed, N. S. G., Alshahrani, S. H., Shoja, S. J., Al-Awsi, G. R. L., Estrada-Araoz, E. G., Singer, N., Ramirez-Coronel, A. A., Mustafa, Y. F., & Iswanto, A. H. (2023). An investigation of relationships between body compassion, social physique anxiety and physical appearance perfectionism in young people from Iran. *Journal of Eating Disorders*, 11(1), 1-9. <https://doi.org/10.1186/s40337-023-00807-x>
- Békés, V., Dunkley, D. M., Taylor, G., Zuroff, D. C., Lewkowski, M., Elizabeth Foley, J., Myhr, G., & Westreich, R. (2015). Chronic Stress and Attenuated Improvement in Depression Over 1 Year: The Moderating Role of Perfectionism. *Behavior Therapy*, 46(4), 478-492. <https://doi.org/10.1016/J.BETH.2015.02.003>
- Besharat, M. A. (2007). Development and validation of the Tehran Multidimensional Perfectionism Scale. *Psychological Research*, 10(1 & 2), 49-67. URL: <https://psycnet.apa.org/record/2008-01343-003>
- Cepikkurt, F., Yagmur, A. Y. A. Z., Ada, E. N., & Kizilidag, E. (2020). Investigation of Physical Appearance Perfectionism and Social-Physical Anxiety in College Students. *International Journal of Recreation and Sports Science*, 4(1), 55-64. <https://doi.org/10.46463/ijrss.787026>
- Cheng, S. K., Chong, G. H., & Wong, C. W. (1999). Chinese frost multidimensional perfectionism scale: A validation and prediction of self-esteem and psychological distress. *Journal of Clinical Psychology*, 55(9), 1051-1061. [https://doi.org/10.1002/\(sici\)1097-4679\(199909\)55:9%3C1051::aid-jclp3%3E3.0.co;2-1](https://doi.org/10.1002/(sici)1097-4679(199909)55:9%3C1051::aid-jclp3%3E3.0.co;2-1)
- Coreia, M. E., Rosado, A., & Serpa, S. (2017). Psychometric proprieties of the portuguese version of the frost multidimensional perfectionism scale. *International Journal of Psychological Research*, 10(1), 8-17. <https://doi.org/10.21500/20112084.2109>

- Curran, T., & Hill, A. P. (2019). Perfectionism is increasing over time: A meta-analysis of birth cohort differences from 1989 to 2016. *Psychological Bulletin*, 145(4), 410–429. <https://doi.org/10.1037/bul0000138>
- Egan, S., Wade, T., & Shafran, R. (2012). The transdiagnostic process of perfectionism. *Revista de Psicopatología y Psicología Clínica*, 17(3), 279–294. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2010.04.009>
- Gaudreau, P. (2019). On the Distinction Between Personal Standards Perfectionism and Excellencism: A Theory Elaboration and Research Agenda. *Perspectives on Psychological Science*, 14(2), 197–215. <https://doi.org/10.1177/1745691618797940>
- Gavino, A., Nogueira, R., Pérez-Costillas, L., & Godoy, A. (2019). Psychometric Properties of the Frost Multidimensional Perfectionism Scale in Spanish Children and Adolescents. *Assessment*, 26(3), 445–464. <https://doi.org/10.1177/1073191117740204>
- Ghanbari, M., Tizdast, T., Khalatbari, J., & Rahmani, M.-A. (2022). The Effectiveness of Schema Therapy on Flexibility and Perfectionism of Physical Appearance in Body Deformity Disorder: A Pilot Study. *SALĀMAT-I IJTIMĀI (Community Health)*, 9(2), 37–48 (In Persian). <https://doi.org/10.22037/ch.v9i2.31444>
- Giddens, A. (2020). Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age. In *The new social theory reader* (pp. 354–361). Routledge. URL: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324>
- Hart, T. A., Flora, D. B., Palyo, S. A., Fresco, D. M., Holle, C., & Heimberg, R. G. (2008). Development and Examination of the Social Appearance Anxiety Scale. *Assessment*, 15(1), 48–59. <https://doi.org/10.1177/1073191107306673>
- Hasani, F., Fatholoolomi, A., Najafi, E., & Askari, Z. (2021). Role of physical appearance perfectionism, unconditional self-acceptance, and life quality on rhinoplasty demand. *Journal of Research in Medical Sciences*, 45(1), 60–63 (In Persian). URL: <http://pejouhesh.sbmu.ac.ir/article-1-2129-en.html>
- Hill, A. P., & Curran, T. (2016). Multidimensional Perfectionism and Burnout. *Personality and Social Psychology Review*, 20(3), 269–288. <https://doi.org/10.1177/1088868315596286>
- Hill, R. W., Huelsman, T. J., Furr, R. M., Kibler, J., Vicente, B. B., & Kennedy, C. (2004). A new measure of perfectionism: The Perfectionism Inventory. *Journal of personality assessment*, 82(1), 80–91. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa8201_13
- Kim, L. E., Chen, L., MacCann, C., Karlov, L., & Kleitman, S. (2015). Evidence for three factors of perfectionism: Perfectionistic Strivings, Order, and Perfectionistic Concerns. *Personality and Individual Differences*, 84, 16–22. <https://doi.org/10.1016/J.PAID.2015.01.033>
- Ocampo, A. C. G., Wang, L., Kiazad, K., Restubog, S. L. D., & Ashkanasy, N. M. (2020). The relentless pursuit of perfectionism: A review of perfectionism in the workplace and an agenda for future research. *Journal of Organizational Behavior*, 41(2), 144–168. <https://doi.org/10.1002/job.2400>
- Park, H. J., & Jeong, D. Y. (2015). Psychological well-being, life satisfaction, and self-esteem among adaptive perfectionists, maladaptive perfectionists, and no perfectionists. *Personality and Individual Differences*, 72, 165–170. <https://doi.org/10.1016/J.PAID.2014.08.031>
- Parker, W. D., & Adkins, K. K. (1995). A psychometric examination of the multidimensional perfectionism scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 17(4), 323–334. <https://doi.org/10.1007/BF02229054>
- Stoeber, J., & Corr, P. J. (2017). Perfectionism, personality, and future-directed thinking: Further insights from revised Reinforcement Sensitivity Theory. *Personality and Individual Differences*, 105, 78–83. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.09.041>
- Stoeber, J., & Gaudreau, P. (2017). The advantages of partialling perfectionistic strivings and perfectionistic concerns: Critical issues and recommendations. *Personality and Individual Differences*, 104, 379–386. <https://doi.org/10.1016/J.PAID.2016.08.039>
- Stoeber, J., & Yang, H. (2015). Physical appearance perfectionism explains variance in eating disorder symptoms above general perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 86, 303–307. <https://doi.org/10.1016/J.PAID.2015.06.032>
- Stoeber, J., Mutinelli, S., & Corr, P. J. (2016). Perfectionism in students and positive career planning attitudes. *Personality and Individual Differences*, 97, 256–259. <https://doi.org/10.1016/J.PAID.2016.03.065>
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics: Pearson new international edition*. Pearson Higher Ed. URL: <https://www.pearson.com/en-us/>
- Terry-Short, L. A., Owens, R. G., Slade, P. D., & Dewey, M. E. (1995). Positive and negative perfectionism. *Personality and individual differences*, 18(5), 663–668. [https://doi.org/10.1016/0191-8869\(94\)00192-U](https://doi.org/10.1016/0191-8869(94)00192-U)
- Yang, H., & Stoeber, J. (2012). The physical appearance perfectionism scale: Development and preliminary validation. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 34(1), 69–83. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10862-011-9260-7>
- Yousefi Moridani, M., Fallahian, H., & Mikaeili, N. (2020). The Role of Self-criticism and Shyness in Predicting Social Appearance Anxiety of Female Students. *Pajouhan Scientific Journal*, 18(4), 54–60 (In Persian). <http://dx.doi.org/10.52547/psj.18.4.54>